

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou v právní věci žalobce **Mgr. R.L.**, zastoupeného Mgr. Robertem Kašem, advokátem, se sídlem Plzeň, Pražská 43, proti žalovanému Krajskému úřadu Plzeňského kraje, se sídlem Plzeň, Škroupova 18, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. prosince 2012, č.j. DSH/14298/12

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhal zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Plzně, odboru správních činností, oddělení dopravních přestupků ze dne 21.9.2012, č.j. MMP/210589/12, jímž byl žalobce uznán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, v souvislosti s porušením § 5 odst. 1 písm. a) téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta 1.800,-Kč, zákaz řízení všech motorových vozidel na 6 měsíců a náhrada nákladů přestupkového řízení 1.000,-Kč.

Žalobce v žalobě uváděl, že podal na začátku správního řízení námitku podjatosti vzhledem ke své spojitosti se správním orgánem I. stupně, avšak správní orgán I. stupně rozhodl ve věci dříve, než doručil žalobci usnesení o podjatosti. Správní orgán I. stupně podle žalobce pochybil v doručování a bez zhojení této chyby pokračoval v řízení a teprve po

vydání rozhodnutí ve věci samé následně doručil procesní rozhodnutí. Podle názoru žalobce rozhodnutí o přestupku nemohlo předcházet doručení rozhodnutí o předběžné otázce – podjatosti. Do doby vydání rozhodnutí o námitce a jejího řádného doručení obviněnému nemělo být podle žalobce v řízení pokračováno a zejména rozhodnuto ve věci, neboť správní orgán může provádět pouze úkony, jež nesnesou odkladu. Žalobce poukázal na ustanovení **§ 14 odst. 3 věty druhé správního řádu**, podle něhož *do doby, než představený posoudí, zda je úřední osoba vyloučena, a provede potřebné úkony, může tato osoba provádět jen takové úkony, které nesnesou odkladu*. Podle žalobce přestože nemá odvolání odkladný účinek, může řešitel přestupku o něm rozhodnout teprve, když nabude usnesení o nepodjatosti právní moci – tedy dnem doručení. Dále žalobce poukázal na ustanovení **§ 14 odst. 2 věty druhé správního řádu**, podle něhož *se o námitce podjatosti rozhodne usnesením*, tudíž podle názoru žalobce i rozhodnutí o procesních otázkách je rozhodnutím podle **§ 67 odst. 1 správního řádu**, neboť určité věci ve smyslu tohoto usnesení prohlašuje. Žalobce poté citoval ustanovení **§ 72 odst. 1 správního řádu**, podle něhož *se rozhodnutí účastníkům oznamuje doručením stejnopisu písemného vyhotovení do vlastních rukou nebo ústním vyhlášením*. Rovněž žalobce citoval ustanovení **§ 73 odst. 1 správního řádu**. Žalobce poukázal na to, že rozhodnutí o podjatosti ze dne 20.7.2012 bylo odesíláno do datové schránky a doručeno žalobci 4.11.2012, tudíž k doručení – nabytí právní moci došlo až po vydání rozhodnutí o přestupku. Žalobce poukázal na to, že se domníval, že zatím není o podjatosti rozhodnuto, když mu to správní orgán ani nesdělil, a žalobce se chtěl před rozhodnutím k důkazům vyjádřit, navrhnout další důkazy a svědky. K žalobě žalobce přiložil dokument obsahující stanovisko Krajského úřadu Karlovarského kraje, odboru stavebního úřadu ze dne 9.12.2009 k otázce řešení podjatosti, s tím, že podle žalobce karlovarský úřad zmiňuje nutnost usnesení o podjatosti řádně doručit a oproti Magistrátu města Plzně, který v poučení tvrdil, že odvolání nemá odkladný účinek, deklaruje nabytí právní moci až po marném uplynutí lhůty pro odvolání.

Ve **vyjádření k žalobě** žalovaný uvedl, že z obsahu žaloby vyplývá jediná žalobní námitka, že žalobci nebylo doručeno rozhodnutí o námitce podjatosti dříve než rozhodnutí ve věci. Žalovaný poukázal na napadené rozhodnutí s tím, že žalobce namítal, že dříve pracoval jako úředník Úřadu městského obvodu Plzeň 3 a že je zastupitelem městského obvodu. Správní orgán I. stupně je přitom Magistrátem města Plzně, tudíž je podle žalovaného na první pohled zřejmé, že námitka podjatosti neměla konkrétní opodstatnění. Námitku podjatosti posoudil představený úřadu, tedy primátor města Plzně, jako nedůvodnou dne 20.7.2012, přičemž správní orgán I. stupně v mezidobí žádné úkony v řízení neprováděl. Dne 14.9.2012 byl žalobce seznámen se spisovou dokumentací, a měl tedy možnost se seznámit i s rozhodnutím o podjatosti. Žalovaný připustil pochybení při doručování usnesení o námitce podjatosti, když k zaslání do datové schránky žalobce došlo až 2.11.2012. Podstatné podle žalovaného v daném případě je, že ve věci nerozhodovala podjatá osoba, což bylo posouzeno již 20.7.2012. Po doručení usnesení o podjatosti do datové schránky se měl podle žalovaného žalobce proti tomuto odvolat a jeho odvolání bylo rovněž zamítnuto. Žalobci pak bylo podle žalovaného vždy v průběhu řízení známo, jaké úkony budou prováděny, tedy nemůže obstát námitka, že se chtěl vyjádřit k věci až po obdržení usnesení o podjatosti. Bylo podle žalovaného zcela zřejmé, že správní orgán I. stupně směřoval k vydání rozhodnutí v meritu, a tedy se žalobce nemohl důvodně domnívat, že mu bude dána další příležitost se vyjádřit. Případné nevyjádření se k věci tak jde toliko k tíži žalobce. Pochybení při doručování

usnesení o podjatosti nemá podle žalovaného na zákonnost napadeného rozhodnutí žádný vliv. Se stanoviskem Krajského úřadu Karlovarského kraje se žalovaný ztotožnil s tím, že usnesení o podjatosti musí být řádně doručeno a nabývá právní moci až marným uplynutím odvolací lhůty. Nedoručení usnesení o podjatosti však nemá podle žalovaného vliv na samotné řízení o přestupku, neboť především je podstatná samotná deklarace nepodjatosti oprávněné úřední osoby. Odkladný účinek a nabytí právní moci jsou zcela odlišné instituty a ani Krajský úřad Karlovarského kraje ve svém stanovisku netvrdí, že by odvolání proti usnesení o podjatosti mělo mít odkladný účinek.

V **replíce** žalobce poukázal na to, že žalovaný uznal procesní pochybení, avšak toto pochybení podle žalobce bagatelizuje tím, že pochybení nemohlo mít vliv na rozhodnutí. Podle žalobce je zavádějící, jak mohl žalovaný předvídat, že pochybení nemohlo mít na řízení vliv, když nezná, jaké důkazy chtěl žalobce před vydáním rozhodnutí navrhnout. Žalobce vycházel z ustanovení § 36 odst. 1 správního řádu s tím, že podle tohoto ustanovení je účastník oprávněn navrhnout důkazy a činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí. Toto právo žalobce nemohl využít, neboť se nedozvěděl, že bude vydáno rozhodnutí o přestupku, zvláště když se mohl oprávněně domnívat, že k návrhu důkazů má dostatek času, minimálně do doby rozhodnutí o podjatosti. Podle názoru žalobce je nepodstatné datum vydání rozhodnutí, které lze jakkoli antidatovat, nýbrž řádné doručení. Tím nemůže být bez splnění podmínek ustanovení § 19 odst. 2 správního řádu míněno nic jiného, než odeslání do datové schránky dle § 19 odst. 1 správního řádu. Žalobce se domníval, že správní orgán provádí pouze neodkladné úkony (výslech policistů pro jejich omezenou dostupnost a pozdější časové znehodnocení vzpomínáním si na událost). Žalobce namítal, že není správné tvrzení žalovaného, že byl dne 14.9.2012 seznámen se spisovou dokumentací a zejména s rozhodnutím o podjatosti. V zápise podle žalobce není, že by žalobce nahlížel do celého spisu či že mu bylo rozhodnutí o podjatosti předloženo. Správní orgán žalobci pouze ze spisu ukázal jeden z dokumentů, který neměl s rozhodnutím o podjatosti nic společného. Žalobce dále namítal, že správní orgán v rozporu s § 4 odst. 3 správního řádu s dostatečným předstihem neuvědomil žalobce o úkonu, který učiní. Správní orgán I. stupně neuvědomil žalobce o uzavření důkazního řízení a následném vydání rozhodnutí. Žalobce poukázal na to, že před doručením rozhodnutí o přestupku 5.10.2012 upozornil dne 24.9.2012 správní orgán I. stupně, že dosud nebylo rozhodnuto o podjatosti. Na toto upozornění mu správní orgán I. stupně dne 4.10.2012 doručoval zmatené usnesení k doplnění podání, které patrně považoval za odvolání proti rozhodnutí doručenému až 5.10.2012.

V replíce žalobce dále namítal, že správní orgán I. stupně pouze učinil výslechy dvou svědků policistů, kteří vypovídali týž den a na chodbě úřadu se mohli domluvit o výpovědi jen krátce. Proto výpovědi těchto svědků byly podle žalobce v podstatných skutečnostech rozličné i přesto, že svědci pracují na jednom pracovišti v jednom služebním vozidle. I kdyby se v některých znacích shodovaly, měl je podle žalobce správní orgán považovat pro jakékoli neshody za nevěrohodné právě pro možnost domluvy výpovědí. Pro jakékoli pochybnosti pak měl rozhodnout dle zásady *in dubio pro reo*. Žalobce dále uváděl, že měl pro nového řešitele věci, případně pro potvrzeného dosavadního, připravené další svědectví a prokazatelné skutečnosti, případně prokázání absurdity dojezdu vozidla žalobce policisty a jeho pozorování na místě řidiče přes údajně neprůhledné fólie oken, jeho posouzení tmavosti fotografií vzhledem k soumraku.

Žalobce rovněž namítal, že námitka podjatosti se podává obvykle u osob veřejně činných v obci, která má její přestupek rozhodovat. Bylo tomu tak podle žalobce například i v trestním řízení proti bývalému primátorovi města Plzně, který bez kompetence rozhodl v přenesené působnosti ve věci tzv. neonacistických pochodů namísto žalobce, který za město vydával rozhodnutí ve věcech práva shromažďovacího. Podjatost úředníků obce je podle žalobce v podobných případech všeobecná a směřuje vůči celému orgánu. Žalobce poukázal na skutečnost, že podobně bylo o podjatosti již v Plzeňském kraji rozhodováno ve věci přestupku starosty obce Nepomuk a byl vyloučen celý úřad. V této souvislosti žalobce odkázal na internetovou stránku <http://www.novinky.cz/krimi/211996-havarii-opileho-starosty-z-Nepomuku-bude-resit-krajsky-urad.html>. Tento článek ve fotokopii žalobce k replice přiložil.

V **duplice** žalovaný poukázal na ustanovení § 72 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, (dále jen s.ř.s.), o dvouměsíční lhůtě pro podání žaloby s tím, že tato lhůta se vztahuje nejen na podání samotné žaloby, nýbrž i na uvedení všech žalobních námitek. Podle názoru žalovaného žalobce replikou de facto doplňuje žalobní námítky zejména ohledně nevěrohodnosti svědků. Soud by se jimi s ohledem na zmíněnou lhůtu neměl zabývat.

Součástí **správního spisu** je oznámení přestupku ze dne 29.3.2012, podle něhož téhož dne žalobce jako řidič motorového vozidla Alfa Romeo 166 RZ... v 18:55 hod. na ulici Raisova v Plzni byl zastaven hlídkou PČR, přičemž na levém předním bočním a na pravém předním bočním skle jeho vozidla byla během jízdy a v době kontroly černá fólie. Propustnost skel byla zcela zjevně menší než 70 %. Dále nebylo vozidlo vybaveno povinnou výbavou, když chyběly náhradní žárovky, reflexní vesta, trojúhelník, lékárnička. Na předním nárazníku vozidla byla prasklina způsobující ostrou hranu na vozidle. Žalobce se do oznámení přestupku vyjádřil tak, že podle jeho názoru fólie na skle má propustnost 73 % a fotografie byla pořízena v 19:05 hod.

Z úředního záznamu sepsaného PČR dne 10.4.2012 dále vyplynulo, že žalobce s přestupky nesouhlasil a uváděl, že pracuje jako radní na Úřadu městského obvodu Plzeň Bory, a tudíž žádá oznámení přestupků na Magistrát města Plzně. Žalobce hlídce tvrdil, že v minulosti při řešení obdobných dopravních přestupků byl přestupek dále postoupen na jiný magistrát jiného města. K úřednímu záznamu jsou přiloženy fotografie pořízené Policií České republiky dokumentující vzhled bočních skel vozidla a štítek na sklech potvrzující propustnost 73 %. Dále je součástí správního spisu stanovisko Ministerstva dopravy ze dne 18.10.2006 ohledně posuzování propustnosti světla při ztemnění skel.

V podání ze dne 21.6.2012 se žalobce omluvil z jednání nařízeného na 29.6.2012 z důvodu pobytu v zahraničí. Namítal podjatost řešitele správního řízení ve smyslu § 14 správního řádu s tím, že podle názoru žalobce lze důvodně přepokládat, že zaměstnanec Magistrátu města Plzně bude vůči němu podjatý. Žalobce připomněl, že je zastupitelem městské části Plzeň 3, že byl vedoucím odboru veřejných služeb (vnitřních věcí) a přímo spolupracoval s odborem správních činností Magistrátu města Plzně. Žalobce se obával, že by mu tak mohlo být v řízení nadřizováno. Žalobce poukázal na to, že již na místě kontroly žádal o postoupení věci jinam. Žalobce navrhl předání věci Městskému úřadu Kralovice s tím, že

zde nemá žádné vazby, ale bydlí poblíž jeho rodiče. Z toho důvodu by žalobce neúčtoval cestovné, kdežto v případě postoupení jinam by cestovné žádal. Přes podání námítky podjatosti žalobce výslovně souhlasil s provedením výsledků policistů v období od 8. do 30.7.2012. Dále žalobce citoval výklad ustanovení § 14 správního řádu, podle něhož lze vyloučit pro podjatost každou úřední osobu, která se bezprostředně podílí na výkonu pravomoci správního orgánu a nemusí se jednat pouze o oprávněnou úřední osobu v daném řízení. Další skutečností oproti správnímu řádu z roku 1967, kterou je podle tohoto výkladu potřeba zohledňovat, je skutečnost, že by podjatá osoba se zájmem na výsledku řízení mohla řízení určitým způsobem ovlivnit a na výkonu pravomoci správního orgánu by se podílela bezprostředně.

Usnesením primátora města Plzně ze dne 20.7.2012 byla námitka podjatosti zamítnuta s tím, že zaměstnanci statutárního města Plzně zařazení do Magistrátu města Plzně nejsou vyloučení z důvodu vznesené námítky spočívající v obavě z podjatosti z toho důvodu, že žalobce je zastupitelem městské části Plzeň 3 a v minulosti vykonával funkci vedoucího odboru veřejných služeb Úřadu městského obvodu Plzeň 3, přičemž měl přímo spolupracovat s odborem správních činností Magistrátu města Plzně. Z odůvodnění usnesení vyplývá, že námitka byla posouzena jako vztahující se ke všem zaměstnancům statutárního města Plzně (úřední osoby), zařazených přímo v oddělení dopravních přestupků i v odboru správních činností stejně jako ke všem zaměstnancům zařazeným do Magistrátu města Plzně. Osobou příslušnou k vyřízení námítky tak vzhledem k rozsahu napadených úředních osob byl primátor města Plzně, jakožto představený všech zmíněných úředních osob. K námitce podjatosti správní orgán konstatoval, že námitka by měla směřovat vůči konkrétní osobě a současně by měla obsahovat konkrétní důvody případné podjatosti. V daném případě je však velmi obecná a neurčitá co do označení napadených osob i důvodů podjatosti. Je odůvodněna pouze skutečností, že zaměstnanci statutárního města Plzně by měli být v minulosti v pracovním kontaktu se stěžovatelem a současně by mohli být ovlivněni skutečností, že je v současné době zastupitelem městské části Plzeň 3. Není zde však podle správního orgánu uvedena žádná konkrétní skutečnost odůvodňující závěr, že námitkou napadení zaměstnanci jsou ve vztahu k tomuto správnímu řízení jakkoli ovlivňováni, a to ani skutečnostmi namítanými stěžovatelem. Správní orgán dále poukázal na rozhodnutí Ústavního soudu ze dne 3.7.2001 sp. zn. II ÚS 105/01 týkající se podjatosti soudců, podle něhož subjektivní hledisko účastníků řízení, případně soudců samotných, je podnětem pro rozhodování o eventuální podjatosti, avšak rozhodování o této otázce se musí dít výlučně na základě hlediska objektivního. To znamená, že není přípustné vycházet pouze z pochybností o poměru soudců k projednávané věci nebo k osobám, jichž se úkon přímo dotýká, nýbrž i z hmotně právního rozboru skutečností, které k těmto pochybnostem vedly. K vyloučení může dojít teprve tehdy, je-li evidentní, že vztah soudce k dané věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům dosahuje takové povahy a intenzity, že i přes zákonem stanovené povinnosti nebude schopen nezávisle a nestranně rozhodovat. K tomuto správní orgán uvedl, že závěry Ústavního soudu lze aplikovat i na pochybnosti o podjatosti oprávněné úřední osoby ve správním řízení. Správní orgán vycházel i z rozhodnutí Ústavního soudu ze dne 27.10.2004 sp. zn. I ÚS 370/04, podle něhož kategorii nestrannosti je třeba vnímat i v rovině objektivní, tedy zda reálně neexistují okolnosti, jež by mohly objektivně vést k legitimním pochybnostem o tom, že soudce má k věci určitý, nikoli nezaujatý vztah. Podle správního orgánu stěžovatelem nebyly uvedeny žádné konkrétní objektivní důvody a ani své podezření z podjatosti nedoložil konkrétními

skutečnostmi vyplývajících z probíhajícího správního řízení. Uváděná nekonkrétní podezření se prostudováním spisové dokumentace neprokázala.

Usnesení o námitce podjatosti obsahuje dále razítko vypraveno dne 23.7.2012 a bylo vypraveno prostřednictvím provozovatele poštovních služeb dle razítka pošty Plzeň 4 téhož dne, přičemž na zásilce je dále uvedeno, že adresát nebyl zastižen, zásilka byla uložena u provozovatele poštovních služeb, avšak současně je na zásilce doručovatelkou uvedeno, že bylo odmítnuto přijetí zásilky.

Dne 14.9.2012 proběhlo jednání se správním orgánem I. stupně a žalobce k němu byl předvolán prostřednictvím datové schránky. Z protokolu o jednání vyplývá, že žalobci byla předložena spisová dokumentace v rozsahu listu 1-35. Po seznámení s ní žalobce uvedl, že se seznámil pouze s výpisem evidenční karty, podle něhož nebyl dosud pravomocně uznán z žádného přestupku, a jelikož se se zbytkem spisové dokumentace neseznámil, nebude se k této vyjadřovat. Dále byl vyslechnut svědek J.N. a svědek J.U., kteří byli zasahujícími policisty.

Rozhodnutím **správního orgánu I. stupně** ze dne 21.9.2012 byl žalobce uznán vinným z přestupku, přičemž toto rozhodnutí bylo žalobci doručeno prostřednictvím datové schránky dne 24.9.2012. Téhož dne došlo správnímu orgánu I. stupně vyjádření žalobce datované rovněž 24.9.2012 týkající se výsledku policistů ze dne 14.9.2012, kdy žalobce upozornil, že dosud nebylo rozhodnuto o jeho námitce podjatosti, a proto nemůže správní orgán zatím rozhodovat ani o přestupku. Usnesením ze dne 4.10.2012 byl žalobce vyzván k doplnění svého podání ze dne 24.9.2012 ve stanovené lhůtě tak, aby bylo zřejmé, čeho se žalobce domáhá. Podáním ze dne 5.10.2012 žalobce podal blanketní odvolání proti rozhodnutí o přestupku ze dne 21.9.2012. Usnesením ze dne 9.10.2012 Magistrát města Plzně žalobce vyzval, aby ve stanovené lhůtě doplnil své odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně o přestupku. V podání ze dne 18.10.2012 žalobce uvedl, že nemůže odvolání zcela doplnit, jelikož je v nemocnici, což dokládal rozhodnutím o dočasné pracovní neschopnosti ze dne 15.10.2012.

Žalovaný uložil správnímu orgánu I. stupně, aby žalobci bylo znovu doručeno usnesení o námitce podjatosti ze dne 20.7.2012 s tím, že s ohledem na obsah zásilky zůstávají pochybnosti o řádném doručení s ohledem na údaj o odmítnutí zásilky, který nemá všechny požadované náležitosti, a nadto nemohlo dojít ani k doručení písemnosti fikcí, neboť podle § 19 odst. 1 správního řádu má doručování do datové schránky přednost. Usnesení o námitce podjatosti tak bylo znovu doručeno žalobci dne 4.11.2012 prostřednictvím datové schránky.

Proti usnesení o podjatosti podal žalobce odvolání ze dne 19.11.2012, v němž uvedl, že v souladu s mediálně známými kauzami z minulých období, kde jiný obviněný byl zastupitelem města či městské části, převáděly se případy mimo danou obec. Z toho důvodu žalobce nechává na zvážení žalovaného, zda neměli věc řešit úředníci jiné obce. Vyhnulo by se tak zbytečně možné podjatosti, která tomuto obecně nahrává. Dále žalobce uvedl, že podjatost řešitele se v řízení již objevila, neboť postupoval nezákonně a zaujatým způsobem v několika případech. Jednak v příkazu o uložení pokuty bylo nesprávně tvrzeno, že žalobce již způsobil několik přestupků, přestože nemá žádný záznam v bodovém systému ani na kartě

řidiče. Dále že bez vyřízení námítky podjatosti bylo pokračováno v řízení, a dokonce rozhodnuto. Žalobce také namítal, že ve výzvě k doplnění odvolání byl vyzván k stanovení rozsahu odvolání, jinak že řízení bude zastaveno, přestože podle § 82 správního řádu není-li v odvolání uveden rozsah napadení rozhodnutí, platí, že se odvolatel domáhá zrušení celého rozhodnutí. Konečně žalobce namítal, že přestože dva klíčoví svědci vypovídali v podstatných věcech zcela odlišně, v odůvodnění svého rozhodnutí správní orgán I. stupeň uvedl opak.

Rovněž v podání označeném jako doplnění odvolání, které došlo správnímu orgánu I. stupně dne 12.11.2012, žalobce namítal, že důvodem odvolání je zásadní procesní pochybení, když podal námitku podjatosti a do doby vydání rozhodnutí o této námitce a jejího řádného doručení nemělo být v řízení pokračováno a zejména ve věci rozhodnuto. Podle názoru žalobce vyjádřeného v doplnění odvolání, přestože usnesení o námitce podjatosti nemá odkladný účinek v případě podání odvolání, může řešitel přestupku o něm rozhodnout, až když nabude usnesení o nepodjatosti právní moci, tedy dnem doručení. Žalobce poukázal na ustanovení § 14 odst. 3 věty druhé správního řádu.

Rozhodnutím žalovaného ze dne 17.12.2012 č.j. DSH/15682/12 bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno usnesení primátora města Plzně o zamítnutí námítky podjatosti s odůvodněním, že usnesení správního orgánu I. stupně bylo prvotně vypraveno 23.7.2012 prostřednictvím držitele poštovních služeb. O doručení tímto způsobem však vznikly důvodné pochybnosti, neboť žalobce má zřízenou datovou schránku (a tedy přednostně mělo být doručováno do ní) a rovněž údaje vyplněné na obálce vzbuzují řadu otázek o průběhu doručování. Doručování tak považoval žalovaný za neúčinné a k účinnému doručení došlo až 4.11.2012. Dále žalovaný uvedl, že důvodem pro vyloučení pro podjatost oprávněné úřední osoby je byť jen pochybnost o nepodjatosti takové osoby, musí však být naopak naplněn určitý konkrétní důvod, pro který by oprávněná úřední osoba měla mít zájem na výsledku řízení. Z podání žalobce ani ze spisové dokumentace podle žalovaného žádný takový důvod nevyplývá. Žalovaný uvedl, že je mu z úřední činnosti známo, že žalobce byl zaměstnancem Úřadu městského obvodu Plzeň 3. Žalobce má tedy přímý vztah k Úřadu městského obvodu Plzeň 3 jak pro své dřívější zaměstnání, tak pro současné členství v zastupitelstvu tohoto městského obvodu. Žalovaný však v tomto neshledává důvod k podjatosti. Zaměstnanci Magistrátu města Plzně nebyli přímými nadřízenými žalobce (myšleno personálně), vykonávali vůči němu toliko agendu nadřízeného správního orgánu. Ve vztahu k oddělení dopravních přestupků žalovaný uvedl, že toto oddělení vykonává svoji agendu v I. stupni (dle Statutu města Plzně), a tedy toto oddělení a osoby přímo se podílející na vyřizování přestupku žalobce ani dříve vůči odvolateli nevystupovaly. Námitka podjatosti je tu podle žalovaného natolik obecná, že žalovaný neshledal důvody pro případnou delegaci jinému správnímu orgánu. Samotný postup správního orgánu podle žalovaného nezakládá důvody podjatosti, pokud z nich nevyplývá, že by byly motivovány osobním poměrem oprávněné úřední osoby vůči žalobci. Námitky žalobce směřují proti procesnímu postupu správního orgánu, mohly by tedy zakládat nesprávný procesní postup, avšak nelze je považovat za námitky podjatosti.

V žalobou **napadeném rozhodnutí** žalovaný poukázal na ustanovení § 14 odst. 3 věty druhé správního řádu, z nichž podle žalovaného nevyplývá, že by usnesení o nepodjatosti muselo být vypraveno, doručeno, či dokonce že by mělo nabýt právní moci. Vzhledem k tomu, že proti usnesení o nepodjatosti je přípustné odvolání, nemůže takové usnesení nabýt

právní moci doručením, jak uvádí žalobce. Podle žalovaného je pochybením, pokud primátor města Plzně rozhodl o nepodjatosti. Usnesení nebylo odesláno v souladu se správním řádem do datové schránky. Vzhledem k tomu, že však bylo dne 20.7.2012 posouzeno, že oprávněné úřední osoby nejsou vyloučeny pro podjatost, je podle žalovaného zřejmé, že představený úředních osob případnou podjatost posoudil. Tyto osoby tak mohly ve věci provádět další úkony. Žalovaný proto vadu v doručování považuje za vadu, o níž nelze mít důvodně za to, že mohla mít vliv na správnost nebo zákonnost napadeného rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu. Žalovaný připomněl, že žalobcova námitka podjatosti byla zcela obecná. Žalovaný měl za to, že žalobce nemohl ani být jakkoli krácen na svých právech, když k jednání dne 14.9.2012 se dostavil a byla mu dána možnost seznámit se s podklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim. Žalovaný poukázal na to, že žalobce o své vůli v průběhu výsledku druhého svědka J.U. z ústního jednání odešel, přičemž se výslovně vzdal práva účastnit se dalšího dokazování a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Jestliže tedy žalobce namítá krácení na svých právech, podle žalovaného mu bylo umožněno všechna jeho práva realizovat, avšak o tuto možnost se připravil toliko sám.

O věci samé bylo rozhodnuto podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, (dále jen s.ř.s.), **bez jednání**, neboť s tím žalobce i žalovaný souhlasili.

Žaloba směřuje podle svého obsahu proti porušení výše cit. (v odst. shrnujícím žalobu) ust. **§ 14 odst. 3 věty druhé správního řádu**, když podle žalobce nemělo být v řízení pokračováno, a dokonce rozhodnuto ve věci, do doby řádného doručení usnesení o námitce podjatosti. Z tohoto ust. vyplývá, že úřední osoba, jíž se posuzování podjatosti týká, může činit pouze úkony, jež nesnesou odkladu. To platí do doby, než její představený "posoudí", zda je úřední osoba vyloučena, a než "provede potřebné úkony". Soud považuje stejně jako žalovaný za "posouzení" možné podjatosti samotné vydání usnesení o námitce podjatosti. Tím představený projevil svůj názor, zda je konkrétní osoba vyloučena. Pod "provedením potřebných úkonů" je podle názoru soudu namístě rozumět zejména úkony potřebné s pověřením jiné úřední osoby v případech, kdy představený usoudil, že oprávněná úřední osoba je skutečně z jednání vyloučena.

Z provedeného výkladu vyplývá, že v dané kauze správní orgány postupovaly v souladu s ust. § 14 odst. 3 věty druhé správního řádu, když po vznesení námítky podjatosti nečinily žádné úkony v řízení až do vydání usnesení o námitce podjatosti. Vydáním rozhodnutí se podle **§ 71 odst. 2 písm. a) správního řádu** rozumí předání stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí k doručení; na písemnosti nebo poštovní zásilce se tato skutečnost vyznačí slovy: "Vypraveno dne:". Na vyhotovení usnesení ze dne 20.7.2012 obsaženém ve správním spise je razítko "Vypraveno dne 23.7.2012". Tento den lze proto považovat za den, kdy bylo usnesení o námitce podjatosti vydáno. To je prokázáno též razítkem pošty Plzeň 4 na zásilce, která je rovněž součástí správního spisu. Není tedy důvodu pochybovat o tom, že v tomto okamžiku bylo o námitce podjatosti již "rozhodnuto" ve smyslu (rovněž výše cit.) ust. **§ 14 odst. 2 věty druhé správního řádu**. Tudíž bylo možné v řízení pokračovat, přestože v důsledku pochybení při doručování (neupřednostnění datové schránky, nejasný záznam o odmítnutí zásilky na obálce) k účinnému doručení došlo až mnohem později.

Ze žaloby, stejně jako z předchozích podání žalobce, vyplývá, že žalobce ne zcela rozlišuje instituty doručení, právní moci a odkladného účinku. Podle **§ 73 odst. 1 správního řádu** je v právní moci rozhodnutí, které bylo oznámeno (zejména doručením) a proti kterému nelze podat odvolání. Podle **§ 73 odst. 2 věty první správního řádu** pravomocné rozhodnutí je závazné pro účastníky a pro všechny správní orgány. Z cit. ustanovení vyplývá, že okamžik **doručení rozhodnutí prvostupňového správního orgánu** tedy **nesplývá s okamžikem právní moci** (závaznosti), pokud je proti rozhodnutí možné podat odvolání. Proti usnesení o námitce podjatosti ze dne 20.7.2012 bylo možné podat (a bylo podáno) odvolání, tudíž usnesení, ač bylo doručeno žalobci dne 4.11.2012, nabylo právní moci *až současně s právní moci rozhodnutí o odvolání* proti tomuto usnesení (doručením odvolacího rozhodnutí).

Odkladný účinek má vliv na **vykonatelnost** rozhodnutí. Podle **§ 74 odst. 1 věty první správního řádu** rozhodnutí je vykonatelné nabytím právní moci nebo pozdějším dnem, který je v jeho výrokové části uveden. Podle **§ 74 odst. 1 věty druhé správního řádu** rozhodnutí je předběžně vykonatelné, pokud odvolání nemá odkladný účinek. To znamená, že podání odvolání zásadně odkládá nejen právní moc, jak bylo vysvětleno v předchozím odstavci, nýbrž i vykonatelnost (vynutitelnost) rozhodnutí. Ovšem s výjimkami stanovenými zákonem. Podle **§ 76 odst. 5 věty druhé správního řádu** odvolání proti usnesení nemá odkladný účinek. Odvolání proti usnesení, tedy i usnesení o námitce podjatosti podle § 14 odst. 2 správního řádu, neodkládá vykonatelnost rozhodnutí. Soud neshledal pochybení v poučení usnesení ze dne 20.7.2012 o tom, že odvolání proti rozhodnutí o námitce podjatosti nemá odkladný účinek. Protože odvolání v tomto případě nemělo odkladný účinek, bylo možné pokračovat v dalších úkonech v řízení již po vydání usnesení o námitce podjatosti (23.7.2012). Žalobcem předložené stanovisko odboru stavebního úřadu Krajského úřadu Karlovarského kraje se odkladným účinkem usnesení o námitce podjatosti nezabývá.

Správnost výše naznačených úvah soudu potvrzuje i stanovisko Nejvyššího správního soudu vyslovené v rozsudku ze dne 14.6.2012, čj. **1 As 55/2012 - 32** (rozsudek je dostupný na www.nssoud.cz), podle něhož "správní orgán může pokračovat v řízení již po (nepravomocném) rozhodnutí o námitce podjatosti podle § 14 správního řádu z roku 2004, byť samozřejmě nese riziko, že odvolací orgán bude mít na námitku podjatosti jiný názor."

Ve správním soudnictví postupují soudy podle **§ 65 odst. 1 soudního řádu správního**, podle kterého *kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva a povinnosti, (rozhodnutí), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí nebo vyslovení jeho nicotnosti*. Z cit. ustanovení § 65 s.ř.s. vyplývá, že pokud účastník tvrdí, že byl zkrácen na svých **procesních** právech, jako tomu bylo v dané věci, může se žaloba stát úspěšnou pouze tehdy, pokud takové porušení procesních práv mohlo způsobit zkrácení na právech ve smyslu hmotněprávním, tj. pokud mohlo způsobit nezákonné rozhodnutí ve věci samé.

V dané věci je zřejmé, že k poškození žalobce na právech hmotněprávních nemohlo dojít, protože, jak správně poukázal žalovaný, žalobce byl přítomen při jednání 14.9.2012, kdy byli vyslýcháni zasahující policisté. Při tomto jednání byl žalobce seznámen s podklady obsaženými ve spise a byl poučen podle **§ 36 odst. 3 správního řádu**. Porušení tohoto ust.

tedy soud neshledal. Za této situace nelze ani akceptovat tvrzení, že žalobce nebyl uvědoměn v rozporu s § 4 odst. 3 správního řádu o tom, že bude následovat vydání rozhodnutí. Není rozhodující prohlášení žalobce, že se seznámil pouze s jednou listinou, nýbrž skutečnost, že se mohl seznámit s celou částí správního spisu, která mu byla předložena, tj. dle protokolu o jednání s listinami založenými ve spise pod č. 1-35, tedy včetně usnesení primátora o námitce podjatosti. Žalobce opustil jednání dne 14.9.2012 před jeho skončením. V odvolacím řízení využil opravný prostředek jak proti rozhodnutí o přestupku, tak i proti rozhodnutí o námitce podjatosti. V žalobě se žalobce zaměřil výlučně na otázku doručování rozhodnutí o námitce podjatosti, neuváděl žádnou konkrétní skutečnost, kterou by zpochybnil rozhodnutí o věci samé, tzn. o tom, že žalobce je osobou odpovědnou za spáchání přestupku. Soud má na základě toho za prokázané, že žalobce měl dostatek prostoru k uplatňování práva na obhajobu. Soud se s žalovaným ztotožňuje v závěru, že žalobce je sice oprávněn zvolit strategii postupu v řízení, avšak pokud svou obhajobu neuplatňuje či oddaluje, jde taková okolnost k jeho tíži.

Námitka nevěrohodnosti výpovědí zasahujících policistů, námitka proti způsobu provedení jejich výslechů, námitka nesprávné aplikace zásady in dubio pro reo, jakož i nesouhlas se závěry správních orgánů o nedůvodnosti námitky podjatosti, byly vzneseny teprve v replice. Jednalo se tedy o pozdě uplatněné námitky ve smyslu **§ 71 odst. 2 věty třetí soudního řádu správního**, podle které *lze žalobu o další žalobní body rozšířit pouze ve lhůtě pro podání žaloby*; to je ve lhůtě 2 měsíců od doručení napadeného rozhodnutí dle ustanovení § 72 odst. 1 soudního řádu správního. Soud se proto těmito námitkami nemohl zabývat.

Na základě výše uvedeného soud neshledal žalobní námitky důvodnými, a žalobu proto zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

O náhradě **nákladů řízení** bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nevznikly, a proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení rozsudku. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 31. března 2014

Mgr. Jana Komínková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Bc. Michaela Karásková